

[Foged.]

tedes arbejdskraft til bestemte egne af landet, og endelig er det angivet, at landbruget efter krigen har formindsket sin efterspørgsel efter arbejdskraft. Dette sidste er måske ikke helt korrekt. Det er min tro, at det først var arbejderne, der ikke ville gå ind i landbrugsarbejdet, og når landbruget derefter formindskede sin efterspørgsel efter arbejdskraft, var det, fordi landbruget blev tvunget over i en mekanisering — det var faktisk rækkefølgen. Om dette forhold senere vil ændre sig, så der påny bliver efterspørgsel efter arbejdskraft i landbruget, får stå hen, men jeg tror, at nogle af de allerede gældende love, således loven om oprettelse af arbejderboliger på landet, vil være i stand til at medvirke til, at der bliver mindre arbejdsløshed i landdistrikterne, i særdeleshed hvis man indenfor arbejderbevægelsen vil gå ind i en agitation for denne form for beskæftigelse.

Det første, man må foretage sig for at afskaffe de såkaldte arbejdsløhedssøer, må vel så forøvrigt være at tage spørgsmålet om arbejdsanvisning op til alvorlig overvejelse, således som det også er foreslået af kommissionen og omtalt i den højtærede ministers fremsættelsestale. Den egentlige årsag til øernes opståen kan måske være, at arbejdsanvisningen i sin nuværende form ikke er rigtig. Måske må vi søge nye regler bragt i anvendelse.

Langt den største del af anvisningen af arbejde til forsikrede arbejdsløse besørges af arbejdsløhedskasserne. I et vist nært samarbejde med disse har vi de offentlige arbejdsanvisningskontorer. På disse kontorer findes der kartoteker over samtlige arbejdsløhedsforsikrede indenfor kontorets område; disse kartoteker holder kontorerne à jour gennem indberetninger fra de enkelte arbejdsløhedskasser, og ved hjælp af dem har man mulighed for at formidle en overflytning af arbejdskraft fra det ene område til det andet.

Dette er en mulighed, som vi mener bør udnyttes mere, end det hidtil er sket. Ved hjælp af disse kartoteker kan man altså udfinde, hvor mange og hvilke arbejdere der ikke har kunnet få anvist arbejde; men indtil dato er der ikke foretaget indberetninger af modsat art, nemlig om tilfælde, hvor den forhåndenværende arbejdskraft

ikke har været tilstrækkelig. I kortere eller længere perioder har der på mange egne været mangel på arbejdskraft, men der er ikke sket indberetning til arbejdsanvisningskontorerne herom, og muligheden for at fremskaffe den manglende arbejdskraft er således ikke blevet udnyttet fuldtud. Dette er beklageligt, og vi fra venstre vil anbefale, at man først og fremmest ændrer disse forhold. Fremfor at komme med nye lovforslag bør man effektivt udnytte de gældende love, herunder reglerne i arbejdsløhedsloven, og det er vor opfattelse, at overflytningen af arbejdere, ikke mindst fra arbejdsløhedssøernes områder, til tider har fungeret for trøgt.

I København og omegn har tusinder af arbejdere fra en halv til en hel times kørsel til deres arbejdsplads hver dag hele året rundt, og man ville kunne opnå en større spredning af arbejdskraften ud over landet, hvis arbejderne andre steder var indstillet på det samme. Hvert år opstår der situationer, hvor der er sæsonarbejde i bestemte egne af landet, og nu og da er der så stor mangel på arbejdskraft disse steder, at man må bede soldaterne tage en tørn med. Det ville være muligt for mange arbejdsløse at få arbejde, såfremt de var villige til at opsoge arbejdspladsen i den egn af landet, hvor den nu er. Det kan måske lyde lidt hårdt, at arbejdere må rejse fra hjemmet, måske i uger, for at opnå stadigt arbejde; men således må man jo gøre i mange erhverv, jeg kan nævne søfolk, officerer, en hel del tjenestemænd, handelsrejsende, chauffører og mange andre. Sådan er livets vilkår, hvis man ikke vil give blankt op og bare gå og vente og vente på eventuelle beskæftigelsesforanstaltninger fra det offentlige.

Under krigen såvel som i årene efter krigen var der stor villighed til at søge arbejdet, hvor det var. Jeg tænker her på de tusinder, der arbejdede i tørvemoser og brunkulslejer. Vel var boligforholdene ikke ideelle, men der lå en vilje bag disse arbejders handling, de skabte virkelig plads for sig selv og deres familie. Det er min opfattelse, at det egentlig er den samme ånd, vi nu har brug for. Skal disse arbejdsløhedssøer afskaffes, må der være vilje til at søge beskæftigelsen, hvor i landet den end findes.

De her sammenkoblede fire lovforslag klarer for mig at se ikke problemet. De kan